

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 20. april 2005
Kontor: 1.k.kt.
J.nr.: 2004-20141-13
Sagsbeh.: hbr

Besvarelse af spørgsmål nr. 2 (Alm. del), som Kommunaludvalget har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 7. marts 2005

Spørgsmål 2:

"Ministeren bedes kommentere rigsrevisors notat af 3. november 2004 om revisionsordningerne, der er vedhæftet henvendelsen af 10. november 2004 fra Statsrevisorerne, herunder om eventuelle forskydninger mellem den statslige og den kommunale revision på baggrund af den kommende kommunalreform."

Svar:

Rigsrevisors notat til statsrevisorerne indeholder efter statsrevisorernes anmodning en kort beskrivelse af den statslige revision, hvor rigsrevisor har enekompetence, den kommunale revision og revisionen udført af de privatpraktiserende ved f.eks. selvejende institutioner m.v., der afsluttes med en sammenligning af revisionsordningernes ligheder og forskelle.

Indenrigs- og Sundhedsministeriets finder, at en række yderligere oplysninger – både for så vidt angår beskrivelsen i notatet af de generelle regler for den kommunale revision og beskrivelsen af revisionsordningen i Københavns Kommune – vil kunne supplere grundlaget for en vurdering af ordningernes ligheder og forskelle, ligesom Indenrigs- og Sundhedsministeriet har fundet anledning til at kommentere rigsrevisors vurdering af idealsituationen med hensyn til uafhængigheden i offentlig revision.

1. De generelle regler for den kommunale revision

1.1. Om den kommunale revisions uafhængighed kan det – ud over hvad der fremgår af rigsrevisors notat – oplyses, at det er et grundlæggende krav efter almindelige kommunalretlige grundsætninger, at den kommunale revision skal være uafhængig af kommunen for at kunne varetage sine opgaver.

Kravet om den kommunale revisions uafhængighed indebærer, at revisionens hovedopgave i forhold til kommunen skal være at udøve egentlig revisionsvirksomhed. Revisionen må således ikke deltage i eller tage medansvar for beslutninger, hvorved revisionens stilling som uafhængig revision vil kunne bringes i fare, jf. den kommunale styrelseslovs § 42, stk. 6.

Kravet om revisionens uafhængighed indebærer endvidere, at kommunalbestyrelsen, dens udvalg og den kommunale forvaltning ikke kan øve konkret indflydelse på revisionens tilrettelæggelse af revisionsarbejdet, jf. nedenfor.

Antagelse af den kommunale revision for en vis kortere periode vil som udgangspunkt efter almindelige kommunalretlige grundsætninger være i strid med kravet om uafhængighed. Kravet om uafhængighed indebærer således, at den kommunale revision kan antages enten for en tidsbegrænset periode, der er længere end to år, eller for en ubestemt periode. Udbud af revisionsopgaven for en ubegrænset periode vil dog kunne være i strid med EF's tjenesteydelsesdirektiv, såfremt revisionsopgaven ikke i praksis udbydes inden for en periode af ca. fem år efter udbudet af revisionen for en ubegrænset periode. Udbud vil således i disse tilfælde skulle foretages ca. hvert femte år.

Endvidere stilles der krav om, at den kommunale revision skal være personelt og organisatorisk uafhængig af den kommune, hvis regnskab revisionen skal revidere. Kravet om uafhængighed forudsætter således, at den kommunale revision varetages af en ekstern revisor, dvs. en revisor, der ikke er en del af den kommunale forvaltning. Kravet om personel og organisatorisk uafhængighed er ikke i sig selv til hinder for, at den kommunale revision varetages af en ekstern revisionsvirksomhed, i hvilken kommunen har indflydelse eller økonomisk interesse, forudsat at den økonomiske interesse er af indirekte karakter, og at indflydelsen ikke vedrører revisionens tilrettelæggelse af revisionsarbejdet.

1. 2. Med hensyn til valg af revisor må det efter ministeriets opfattelse understreges, at den kommunale styrelseslovgivning indeholder en række betingelser for kommunalbestyrelsens adgang til at antage den kommunale revision. Det følger således af den kommunale styrelseslovs § 42, stk. 1, at den kommunale revision, som kommunalbestyrelsen antager, skal godkendes af den kommunale tilsynsmyndighed. Tilsynsmyndigheden påser, om antagelsen af den kommunale revision er i overensstemmelse med lovgivningen. Tilsynsmyndigheden påser ved godkendelsen navnlig, at de ovenfor nævnte krav til den kommunale revisions uafhængighed er opfyldt, og at den kommunale revision opfylder den kommunale styrelseslovs krav om, at den kommunale revision skal være sagkyndig, dvs. regnskabs- og revisionskyndig. Tilsynsmyndigheden vil således kunne nægte godkendelse af revisionen, hvis tilsynsmyndigheden har kendskab til forhold, der bringer den kommunale revisions uafhængighed i fare.

Tilsynsmyndigheden fører et løbende tilsyn med, at den kommunale revision opfylder lovgivningens krav, herunder uafhængighedskravet og kravet til sagkundskab. Det antages i den forbindelse, at tilsynsmyndigheden vil kunne tilbagekalde sin godkendelse af antagelsen af den kommunale revision, hvis det efter godkendelsestidspunktet konstateres, at den kommunale revision ikke længere opfylder kravene til uafhængighed og sagkundskab.

Tilsynsmyndigheden skal endvidere efter den kommunale styrelseslovs § 42, stk. 1, godkende kommunalbestyrelsens afskedigelse af revisionen. Tilsynsmyndigheden vil således i forbindelse med sin godkendelse af afskedigelsen af revision skulle påse, at der ikke med afskedigelsen er forfulgt formål, der må anses for usaglige eller uvedkommende i forhold til den revisionsfaglige indsats, der udføres eller er udført af den kommunale revision og påse, at afskedigelse ikke i øvrigt er i strid med lovgivningen. Kravet om tilsynsmyndighedens samtykke til afskedigelse af revision skal således sikre, at den kommunale revision ikke afskediges på baggrund af den kritik, som revision har fremsat over for kommunen.

Med hensyn til kommunalbestyrelsens mulighed for at påvirke indholdet og omfanget af den kommunale revision må det efter ministeriets opfattelse understreges, at kommunalbestyrelsen alene kan aftale en supplerende revision ud over de lovpligtige revisionsydelser, jf. nedenfor.

Kravet om revisionens uafhængighed indebærer således, at kommunalbestyrelsen, dens udvalg og den kommunale forvaltning ikke kan øve konkret indflydelse på revisionens tilrettelæggelse af revisionsarbejdet. Kommunalbestyrelsen kan således hverken påbyde revisionen, hvornår og på hvilke områder revisionen skal foretage stikprøvekontrol, eller forbyde revisionen at foretage stikprøvekontrol på områder eller tidspunkter, hvor revisionen mener, at det vil være hensigtsmæssigt. Kommunalbestyrelsen kan endvidere ikke kræve, at bestemte områder skal være undtaget fra revision eller undergivet en mindre grundig revision.

1.3. Særligt med hensyn til revisionsregulativet, som kommunalbestyrelsen skal fastsætte efter § 4, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 1095 af 12. december 2003 om kommunernes budget- og regnskabsvæsen, revision m.v. kan det supplerende oplyses, at revisionsregulativet skal være i overensstemmelse med lovgivningen, herunder kravene til den kommunale revisions uafhængighed. Kravet til den kommunale revisions uafhængighed indebærer således, at kommunalbestyrelsen ikke gennem fastsættelsen af revisionsregulativet kan øve konkret indflydelse på revisionens tilrettelæggelse af revisionsarbejdet. Revisionsregulativets lovlighed vil kunne påses af de kommunale tilsynsmyndigheder.

1.4. Om omfanget af den kommunale revisions undersøgelser kan det supplerende oplyses, at det følger af den kommunale styrelseslovs § 42, stk. 2, at revisionen skal omfatte alle under kommunalbestyrelsen hørende regnskabsområder. Omfanget af revision er således fastlagt i lovgivningen. Den kommunale tilsynsmyndighed fører tilsyn med, at omfanget af den kommunale revisions undersøgelser er i overensstemmelse med den kommunale styrelseslovs krav.

1.5. Den kommunale styrelseslovs § 42, stk. 2, indeholder endvidere regler om den kommunale revisions opgaver. Den kommunale revision skal efter bestemmelserne varetage såvel finansiell revision som forvaltningsrevision.

Kommunalbestyrelsen kan således ikke beslutte, at den kommunale revision ikke skal udføre finansiel revision eller forvaltningsrevision og kan som nævnt ikke øve konkret indflydelse på revisionens tilrettelæggelse af revisionsarbejdet.

1.6. Med hensyn til indholdet af forvaltningsrevisionen fremgår det af den kommunale styrelseslovs § 42, stk. 2, at revisionen skal vurdere, om udførelsen af kommunalbestyrelsens og udvalgenes beslutninger og den øvrige forvaltning af kommunens anliggender er varetaget på en økonomisk hensigtsmæssig måde.

Forvaltningsrevisionen omfatter ikke de beslutninger, der er truffet i kommunalbestyrelsen og udvalg, men alene udførelsen af disse beslutninger og forvaltningen i øvrigt. Det fremgår af bemærkningerne til den ændringslov, hvorved kravet om forvaltningsrevision blev indført, at denne begrænsning af den lovpligtige forvaltningsrevision er fundet hensigtsmæssig for at undgå, at revisionen inddrages i vurderingen af de politiske beslutninger, og at et sådant krav ville harmonere mindre godt med det kommunale selvstyre, jf. Folketingstidende 1996-97, tillæg A, side 3099 og 3101.

Den kommunale styrelseslovs krav om forvaltningsrevision består i en bedømmelse af, om enkelt dispositioner, aktiviteter, programmer eller en kommunes samlede opgaver er gennemført på en økonomisk forsvarlig måde, og om resultaterne svarer til de opstillede mål. Forvaltningsrevisionen retter sig dels mod den måde, hvorpå en kommune anskaffer sine ressourcer, om det sker billigst muligt under hensyn til den ønskede kvalitet (sparsommelighedsanalyse), dels mod kommunens præstationer bedømt i forhold til de anvendte ressourcer (produktivitetsanalyse). Endvidere omfatter forvaltningsrevisionen en undersøgelse af, om der sker en opfyldelse af de opstillede mål for virksomheden, set i forhold til de anvendte ressourcer (effektivitetsanalyse), og kommunens samlede aktiviteter bedømmes ud fra en gennemgang af kommunens styringsfunktioner (ledelsesrevision/økonomistyring), jf. Folketingstidenden 1996-97, tillæg A, side 3098 og 3101. Det nærmere indhold af forvaltningsrevisionen, herunder de nævnte analyser, må endvidere fortolkes i overensstemmelse med standarder og normer for god offentlig revisionskik.

Kommunalbestyrelsen vil ikke kunne kræve, at bestemte områder skal være undtaget forvaltningsrevision eller være undergivet en mindre grundig forvaltningsrevision. Den kommunale tilsynsmyndighed påser, at den forvaltningsrevision, der udføres for kommunen, opfylder den kommunale styrelseslovs krav.

Den kommunale styrelseslov stiller krav om, at der foretages løbende forvaltningsrevision, dvs. at forvaltningsrevision udføres integreret og sideløbende med den finansielle revision. Udgangspunktet for forvaltningsrevisionen i kommunerne er således de analyser og vurderinger, som allerede udføres til støtte for den finansielle revision af regnskabet.

1.7. Kommunalbestyrelsen kan herudover aftale, at den kommunale revision eller en anden revisor skal udføre supplerende revision ud over det, der følger af den kommunale styrelseslovs regler, herunder at revisor skal foretage en særligt dybtgående forvaltningsrevision inden for et bestemt område (udvidet forvaltningsrevision).

Revisionen vil ikke uden at have truffet aftale med kommunalbestyrelsen herom kunne iværksætte udvidet forvaltningsrevision. Den kommunale revisor kan dog foreslå kommunalbestyrelsen, at der skal iværksættes udvidet forvaltningsrevision, og den kommunale revision vil endvidere kunne påpege det overfor kommunalbestyrelsen i årsberetningen eller delberetningen, hvis der efter revisionens opfattelse er behov for en sådan udvidet forvaltningsrevision på et bestemt område.

1.8. Med hensyn til den kommunale revisions pligt til rapportering kan det oplyses, at det følger af den kommunale styrelseslovs § 45, stk. 2, at den kommunale revisions bemærkninger til årsregnskabet meddeles til økonomiudvalget og – for så vidt angår bemærkninger, der ikke umiddelbart angår den forvaltning, der hører under økonomiudvalget – tillige den pågældende kommunale myndighed til besvarelse.

Det følger endvidere af den kommunale styrelseslovs § 42 c, at revisionen har adgang til at forelægge revisionens beretninger mundtligt for kommunalbestyrelsen. En sådan forelæggelse er ikke åben for offentligheden.

1.9. Med hensyn til opfølgningen på revisionen kan det oplyses, at kommunalbestyrelsen efter forelæggelsen for økonomiudvalget og de pågældende kommunale myndigheder af den kommunale revisions bemærkninger træffer afgørelse med hensyn til de af revisionen fremsatte bemærkninger og regnskabet's godkendelse. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse med hensyn til hver enkelt af de af revisionen fremsatte bemærkninger. Afgørelsen skal forholde sig til, om og i bekræftende fald hvad der skal foretages i anledning af den enkelte bemærkning fra revisionen. Kommunalbestyrelsen skal endvidere træffe særskilt afgørelse om godkendelse af regnskabet.

Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse i et møde, der er offentligt, medmindre det på grund af sagens beskaffenhed er nødvendigt at behandle sagen for lukkede døre, jf. den kommunale styrelseslovs § 10. Mødet vil efter den kommunale styrelseslovs § 8, stk. 1, skulle bekendtgøres i den lokale presse forud for afholdelsen – er der tale om et ekstraordinært møde vil mødet tilsvarende så vidt muligt skulle bekendtgøres i den lokale presse, jf. den kommunale styrelseslovs § 8, stk. 2. En fortegnelse over de sager, der vil blive behandlet på kommunalbestyrelsens møde, vil så vidt muligt skulle fremlægges et eller flere steder i kommunen, jf. den kommunale styrelseslovs § 8, stk. 6.

Det endeligt godkendte regnskab skal være tilgængeligt for kommunens beboere, jf. den kommunale styrelseslovs § 45, stk. 3.

Regnskabet skal endvidere sendes til den kommunale tilsynsmyndighed sammen med revisionsberetningen og de afgørelser, som kommunalbestyrelsen har truffet i forbindelse hermed, jf. den kommunale styrelseslovs § 57, stk. 2. Den kommunale styrelseslovs regler sikrer således, at regnskabet med revisionens bemærkninger og de afgørelser, kommunalbestyrelsen har truffet i den forbindelse, sendes til tilsynsmyndigheden med henblik på, at tilsynsmyndigheden overvejer, om regnskabet giver tilsynet grundlag for at rejse en tilsynssag som led i tilsynets legalitetskontrol.

Tilsynsmyndigheden kan i den forbindelse i særlige tilfælde pålægge kommunalbestyrelsen at tilvejebringe bemærkninger fra revisionen om kommunalbestyrelsens afgørelser vedrørende revisionens beretninger med henblik på at afklare, om der er grundlag for at antage, at en kommunes utilstrækkelige opfølgning indebærer, at kommunen handler ulovligt, jf. den kommunale styrelseslovs § 49, stk. 2.

1.10. Med hensyn til betalingen for revisionsydelsen kan det oplyses, at kommunalbestyrelsen er forpligtet til at fastsætte en bevilling på årsbudgettet til afholdelsen af revisionsudgifter. Den ydelse, der – som udgangspunkt efter udbud – aftales med revisionen, må forudsættes at være fastsat på baggrund af de krav, der i overensstemmelse med den kommunale styrelseslov stilles til omfanget og indholdet af den kommunale revision samt eventuelle supplerende revisionsydelser, som kommunalbestyrelsen har besluttet at lade udføre. Tilsynsmyndigheden har pligt til at påse, at kommunalbestyrelsens antagelse af revisionen, herunder kravene til revisionens opgave, er i overensstemmelse med de krav, der stilles efter den kommunale styrelseslov.

2. Revisionsordningen i Københavns Kommune

2.1. Indledningsvis kan det oplyses, at det følger af den kommunale styrelseslovs § 42 a, at revisionen af Københavns Kommune varetages af kommunens revisionsdirektorat, der er et særligt kommunalt organ. De nærmere regler om revisionsdirektoratets virksomhed fastsættes efter bestemmelsen i en revisionsvedtægt, der vedtages af Borgerrepræsentationen og stadfæstes af indenrigs- og sundhedsministeren. Baggrunden for kravet om stadfæstelse er at sikre revisionsdirektoratets uafhængighed af kommunalbestyrelsen. Afskedigelse af direktoratets chef kræver ligeledes indenrigs- og sundhedsministerens samtykke.

Det følger endvidere af bestemmelsen, at revisionsdirektoratet henhører under Borgerrepræsentationen. Revisionsdirektoratet er således ikke underkastet borgmesterens øverste daglige ledelse af kommunens administration. Revisionsdirektoratet har – uanset at det henhører under Borgerrepræsentationen – et selvstændigt ansvar i overensstemmelse med revisionsvedtægtens bestemmelser. Revisionsdirektoratet er således ikke underkastet Borgerrepræsentationens instruktion for så vidt angår forhold, der vedrører revisionens udøvelse. Borgerrepræsentationen vil alene i revisi-

onsvedtægten kunne fastsætte nærmere bestemmelser om revisionens virksomhed.

2.2. Reglerne i den kommunale styrelseslov om omfanget af og indholdet af revisionen, jf. punkt 1.4.-1.6., er de samme for Københavns Kommune som for øvrige kommuner, jf. den kommunale styrelseslovs § 42 a, hvoraf det fremgår, at bestemmelserne i den kommunale styrelseslovs § 42, stk. 2-7, finder tilsvarende anvendelse for revisionen i Københavns Kommune.

Revisionsdirektoratet er således efter den kommunale styrelseslovs regler forpligtet til at udføre såvel finansiel revision som forvaltningsrevision, ligesom der stilles samme krav til indholdet af forvaltningsrevisionen i Københavns Kommune som i øvrige kommuner. Revisionsdirektoratet har således ikke efter reglerne i den kommunale styrelseslov pligt til at udføre udvidet forvaltningsrevision, og revisionsdirektoratet vil alene kunne udføre udvidet forvaltningsrevision efter aftale med Københavns Borgerrepræsentation, eller hvis dette fremgår af den revisionsvedtægt, som Borgerrepræsentationen fastsætter.

Af bemærkningerne til den senest godkendte revisionsvedtægt for Københavns Kommune, der er godkendt af det daværende Indenrigsministerium den 9. juni 1998, fremgår det, at revisionsdirektoratets forvaltningsrevision i praksis har omfattet udvidet forvaltningsrevision og også fremover vil blive udført ved analyser af sparsommelighed, produktivitet, effektivitet og ledelsesrevision. Det bemærkes hertil, at Indenrigs- og Sundhedsministeriet ikke har kendskab til, om den forvaltningsrevision, der udføres af revisionsdirektoratet for Københavns Kommune, herved adskiller sig fra den lovbestemte forvaltningsrevision, der skal udføres i alle kommuner. Opregningen af de elementer, der indgår i forvaltningsrevisionen, svarer således til de elementer, der efter den kommunale styrelseslovs regler skal indgå i forvaltningsrevisionen for alle kommuner. I det omfang der er tale om en mere vidtgående forvaltningsrevision, bemærkes det, at forvaltningsrevisionens omfang ved en ændring af revisionsvedtægten med indenrigs- og sundhedsministerens godkendelse vil kunne begrænses af Københavns Borgerrepræsentation til at omfatte den forvaltningsrevision, der stilles krav om efter den kommunale styrelseslov.

2.3. Endvidere kan det supplerende oplyses, at der gælder samme regler for revisionsdirektoratets pligt til rapportering og om opfølgningen på revisionen for Københavns Kommune som for øvrige kommuner, jf. punkt 1.8. og 1.9.

2.4. Med hensyn til betalingen for revisionsydelsen kan det oplyses, at Københavns Borgerrepræsentation er forpligtet til at fastsætte en bevilling til revisionsdirektoratet i forbindelse med vedtagelsen af årsbudgettet til afholdelsen af revisionsudgifter – på tilsvarende måde som kommunalbestyrelsen i øvrige kommuner er forpligtet til at fastsætte en bevilling til afholdelsen af revisionsudgifter, jf. punkt 1.10.

3. Vurdering af idealsituationen med hensyn til uafhængigheden i offentlig revision

Ud over disse supplerende oplysninger giver Rigsrevisionens notat ministeriet anledning til at bemærke, at det efter Indenrigs- og Sundhedsministeriets opfattelse – i modsætning til vurderingen i Rigsrevisionens notat, jf. notatets punkt 19 – ikke nødvendigvis er idealsituationen med hensyn til revisionens uafhængighed, at valget af den kommunale revisor bestemmes af andre end kommunen. Det er således ministeriets opfattelse, at den kommunale revisions uafhængighed er sikret på anden måde efter de ovenfor nævnte almindelige kommunalretlige grundsætninger om den kommunale revisions uafhængighed og kravet om tilsynsmyndighedens godkendelse af antagelsen og afskedigelsen af den kommunale revision samt tilsynsmyndighedens løbende tilsyn med blandt andet revisionens uafhængighed.

Kravene efter almindelige kommunalretlige grundsætninger til den kommunale revisions personelle og organisatoriske uafhængighed svarer dog ikke til de krav til uafhængighed, der følger af revisorlovgivningens regler. Revisorlovgivningens regler, der i vidt omfang bygger på Rådets 8. selskabsdirektiv samt EU-Kommissionens henstillinger om revisorerers uafhængighed, indeholder således bl.a. krav til revisors uafhængighed, der indebærer, at den virksomhed, der revideres, ikke vil kunne have nogen form for direkte eller indirekte økonomisk interesse i revisionsvirksomheden, jf. § 11, stk. 2, i lov om statsautoriserede og registrerede revisorer.

Regeringen har på den baggrund den 7. maj 2003 nedsat et udvalg om den kommunale revision, der efter kommissoriet har til opgave at vurdere, om der bør stilles yderligere krav til den kommunale revisions uafhængighed og sagkundskab, og om der skal fastsættes regler om reaktionsmuligheder, hvis den kommunale revision ikke udfører sit arbejde i overensstemmelse med god revisionskik og optræder i overensstemmelse med god revisorskik. Endvidere har udvalget til opgave at vurdere, om der bør indføres et krav om, at den kommunale revision skal foretages af en statsautoriseret eller registreret revisor. Udvalgets arbejde forventes afsluttet i efteråret 2005.

Ved vurderingen af den kommunale revisions uafhængighed er det således efter ministeriets opfattelse nødvendigt ud over at fokusere på den revideredes mulighed for at vælge revisor også at inddrage de ovenfor nævnte aspekter af spørgsmålet om uafhængighed, herunder spørgsmålet om den revideredes mulighed for at øve indflydelse på eller have økonomiske interesser i revisionens virksomhed.

Endvidere skal det generelt bemærkes, at det efter regeringens opfattelse er i god overensstemmelse med det kommunale selvstyre, at kommunalbestyrelsen har frihed til at vælge den kommunale revision blandt udbyderne på det kommunale revisionsmarked – med respekt for den kommunale styrelseslovgivnings krav til revisionens uafhængighed og sagkundskab, som påses overholdt af den kommunale tilsynsmyndighed. Såfremt en anden

myndighed forestod valget af den kommunale revision, ville det således kunne betragtes som et indgreb i det kommunale selvstyre.

Desuden tilgodeser kommunalbestyrelsens frie valg blandt udbyderne på det kommunale revisionsmarked hensynet til, at der er fri og lige konkurrence om varetagelsen af den kommunale revision, hvilket efter regeringens opfattelse er ønskeligt. Regeringen har på den baggrund også i forbindelse med arbejdet i udvalget om den kommunale revision forudsat, at den kommunale revision som hidtil skal vælges af kommunalbestyrelsen blandt udbyderne på det kommunale revisionsmarked.

4. Kommunalreformen

Med hensyn til spørgsmålet om eventuelle forskydninger mellem den statslige og den kommunale revision på baggrund af kommunalreformen kan det oplyses, at der ikke med de lovforslag, der er fremsat til gennemførelse af kommunalreformen, ændres ved reglerne om den kommunale revision.

For så vidt angår regionerne, der foreslås oprettet ved lovforslag nr. L 65 – forslag til lov om regioner og om nedlæggelse af amtskommunerne, Hovedstadens Udviklingsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab (regionslovsforlaget) – kan det oplyses, at de regler, der i regionslovsforlagets § 28, er fastsat for den regionale revision, herunder reglerne for valg af revisor, kravene til revisors sagkundskab og uafhængighed og omfanget af revisionen, i vidt omfang svarer til reglerne for den kommunale revision.

Reglerne om indholdet af den forvaltningsrevision, som den regionale revision skal udføre, adskiller sig dog fra reglerne om den kommunale revision. Det fremgår således af regionslovsforlagets § 28, stk. 2, 2. pkt., at revisionen skal påse, at der ved forvaltningen af midlerne og driften af de virksomheder, hvis regnskaber er omfattet af revisionen, er taget skyldige økonomiske hensyn. Den foreslåede forvaltningsrevision adskiller sig fra kravene til den kommunale forvaltningsrevision, jf. den kommunale styrelseslovs § 42, stk. 2, ved at den foreslåede forvaltningsrevision retter sig både mod forvaltningens gennemførelse af regionsrådets beslutninger og mod selve regionsrådets beslutninger. Baggrunden herfor er, at regionen i vidt omfang finansieres ved tilskud til fra staten. Der stilles – ligesom ved den kommunale revision – alene krav om en løbende forvaltningsrevision, som kan udføres integreret og sideløbende med den finansielle revision. Regionsrådet kan – ligesom kommunalbestyrelsen – herudover aftale, at den regionale revision eller en anden revisor skal foretage en særligt dybtgående forvaltningsrevision inden for et bestemt område.

På samme baggrund er der endvidere med regionslovsforlagets § 28, stk. 3, tillagt rigsrevisor en særlig adgang til at foranstalte undersøgelser af regionens regnskaber, som rigsrevisor ikke har i forhold til kommunernes regnskaber. Efter bestemmelsen kan rigsrevisor af egen drift eller på anmodning af statsrevisorerne foranstalte undersøgelser i henhold til lov om revision af statens regnskaber m.m. (rigsrevisorloven) af regionens regnskaber samt udvalgte regnskabsområder herunder. Det fremgår

skaber samt udvalgte regnskabsområder herunder. Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at rigsrevisor til brug for sådanne undersøgelser har adgang til regionens regnskabsmateriale m.v. i overensstemmelse med §§ 12 og 13 i lov om revision af statens regnskaber m.m. Bestemmelsen regulerer alene rigsrevisors adgang til indsigt i regionen. Bestemmelsen berører ikke i øvrigt rigsrevisors og statsrevisorernes virksomhed, der reguleres efter bestemmelserne i rigsrevisorloven henholdsvis lov om statsrevisorerne.

Det tilføjes, at bestemmelserne i regionslovforslagets § 28, stk. 2, 2. pkt., og § 28, stk. 3, svarer til bestemmelserne i § 6, stk. 2 og 3, i lov om Hovedstadens Sygehusfællesskab.